ANUL I -- NUMARUL 12

6 PAGINI

Duminică 11 Octomvrie 1942

„VICTORIA" apare Duminica

REDACȚIA
Compania 2 Propagandă
M.C.G. a Armatei de Uscat

DESEN-ZINCO-TIPAR
Secția Geografică
a Frontului de Răsărit

VICTORIA

FOAIA MILITARĂ A FRONTULUI DE RĂSĂRIT

Eroii și martirii sunt pentru Neam ceeace sunt profeții pentru religie și Sfinții pentru Biserică.
Ei sunt verigile prin care se leagă lanțul veciniciei naționale.

Mareșal Antonescu

Pe marginea discursurilor

Cu ocazia aniversării Pactului Tripartit, reprezentanții statelor semnatare, în deplin acord de idei și simțăminte, au arătat sensul adevărat al acestui război. S'a reamintit, cu acest prilej, ce ar fi însemnat pentru Europa, dacă hoardele bolșevice ar fi reușit să frângă rezistența armatelor noastre. Mareșalul Reichului, Herman Göring, a arătat că blocada Angliei, a cărei țintă era înfometarea Europei, s'a întors asupra ei înșăși, pricinuindu-i o lovitură dureroasă. Pământul cucerit de trupele germane și aliate este în stare să asigure aprovizionarea Europei cu materiile trebuincioase ducerii la bun sfârșit a războiului.

Ceiace a însemnat o adevărată lecție pentru iudeo-saxoni, a fost discursul Führerului Adolf Hitler. Intr'adevăr, cuvântul Conducătorului Marelui Reich înseamnă nu numai aducerea la cruda realitate a plutocrației iudeo-saxone, ci, mai ales, asprul avertisment dat unei lumi care trăiește din fantesii amețitoare.

Fiecare german este conștient de menirea lui pe lume. Dela copilul ce zburdă sub soare până la femeia care frământă pâinea în casa pierdută în cine știe ce cătun de țară, grija pentru soarta Germaniei este simțită până în cele mai ascunse colțe ale sufletului. Dar nimeni nu are să se plângă de nimic, pentrucă la conducerea poporului german străjuește o forță titanică, Adolf Hitler, acela care a știut să ridice Germania la luptă năprasnică și să se plămădească cu mintea și inima sa, sufletul clocotitor al poporului german. Venirea lui la conducerea Reichului n'a fost rezultatul unui joc politic, ci strigătul descătușări unui popor, peste care, zeci de ani, loviturile porneau de pretutindeni.

Ori cât ar încerca anglo-saxonii să tălmăcească ceasul victoriilor germane, nu poate să ducă decât la aceeași întrebare chinuitoare: mâine, ce se mai așteaptă? Da, mâine ce-i mai așteaptă... Franța, secătuită de clica jidovească a unui Blum, Mandel, etc.; înșelată și jegmănită de „aliata" de peste „Canal", s'a prăbușit în câteva săptămâni. Tragica... „mângâiere" dela Dunkuerque a lovit și mai mult în demnitatea poporului francez. O zi după alta, „aliații" au suferit noui dezamăgiri, noui atacuri. Germanii dominau la Narvik; Grecia și Jugoslavia erau astâmpărate. Mai rămânea un singur vrăjmaș: Rusia bolșevică. Aici în această luptă, germanii puneau în joc toată puterea lor de combativitate. Dar această sforțare nu trebuia să fie făcută numai de

(Urmare în pag. 2-a)

Rezultatul bătăliei de încercuire dela Sud de Lacul Ladoga

7 divizii inamice distruse și 28.000 morți

Marea bătălie de încercuire ce s'a angajat la Sud de Lacul Ladoga încă din săptămâna trecută, între forțele armatei germane și mai multe divizii sovietice, s'a terminat, bolșevicii suferind aici încă o mare înfrângere.

Forțele inamice, încercuite aici, în număr de 7 divizii, au fost complect distruse, bătălia care a avut loc fiind una dintre cele mai sângeroase din câte s'au dat în ultimul timp.

Astfel, forțele germane au făcut în această mare bătălie de încercuire 12.370 de prizonieri, precum și o mare captură de materiale de războiu printre care, 244 de tancuri, 307 tunuri, 491 aruncătoare de granade și 843 mitraliere.

In afară de acestea, numeroase alte materiale care nu au fost încă evaluate.

In această luptă au căzut 28.000 de sovietici morți, numărul răniților neputând fi apreciat.

Măsuri drastice luate împotriva prizonierilor englezi

Comportarea englezilor față de prizonierii germani pedepsită așa cum se cuvine

In ziua de 7 Octombrie a. c., înaltul comandament german a dat publicității următorul comunicat:

După debarcarea nereușită dela Dieppe, printre alte documente căzute în mâinile armatei germane a fost și unul care cuprindea un ordin al comandamentului britanic către trupele sale, *prin care s'a ordonat ca tuturor prizonierilor germani să le fie legate mâinile.*

Acest document a silit atunci pe înaltul comandament german, pentru a apăra onoarea soldaților germani, să avertizeze comandamentul britanic că va lua măsuri asemănătoare contra prizonierilor britanici aflați în lagărele germane.

In urma avertismentelor date de înaltul comandament german, comandamentul britanic a declarat în ziua de 2 Septembrie următoarele:

Se contestă măsura luată împotriva prizonierilor germani de a fi legați. Ori ce ordin în acest sens, în cazul că va fi fost dat, va fi contramandat.

Intre timp, declarația dată de comandamentul britanic s'a dovedit că a fost făcută cu prea multă ușurință, ea fiind complect neadevărată.

Astfel, din interogarea unui subofițer german și a altor zece soldați, ce căzuseră temporar în mâinele englezilor cu ocazia debarcării dela Dieppe, reese că tuturor acestora li s'au legat mâinile la spate.

In afară de acesta, în ziua de 4 Octombrie s'a petrecut un caz asemănător pe insula Sotorq din Canalul Mânecii.

Pe această insulă, 4 soldați germani și un subofițer au fost atacați prin surprindere în zorii zilei de către un grup de 16 soldați englezi și luați prizonieri.

Englezii, imediat ce s'au indepărtat, au bruscat prizonierii și au încercat să le lege mâinile.

Incercarea soldaților germani de a-și apăra onoarea, protestând vehement împotriva acestei măsuri, a fost fatală pentru ei, soldații englezi omorînd subofițerul și doi soldați și rănind pe un al treilea.

Toate acestea au fost declarate de către unul dintre soldații care a reușit să scape.

Din cercetările făcute ulterior s'a constatat că legarea mâinilor la spate este o măsură luată de englezi îndelung studiată și pregătită, ea fiind aplicată fără excepții tuturor prizonierilor germani.

In urma acestei noui constatări înaltul comandament german se vede silit a ordona următoarele:

Incepând din ziua de 8 Octombrie, ora 12, toți prizonierii britanici capturați la Dieppe, ofițeri și soldați, vor fi legați.

Această măsură va rămâne în vigoare până ce comandamentul britanic va da relațiuni exacte asupra felului cum sunt tratați prizonierii germani și își va exercita autoritatea sa asupra trupelor în subordine, pentru a fi executate ordinele sale.

In viitor, toți saboteurii și teroriștii englezi, precum și complicii lor, care nu luptă ca soldați, ci asemenea banditilor, vor fi tratați de trupele germane ca atare, fiind omoriți fără cruțare.

ATAC SUBTERAN NIMICIT

In campania din vara anului acesta au apărut pe frontul răsăritean mulțime de metode de luptă, care au dat caracterul sângeros al bătăliilor.

Astfel războiul care se duce astăzi împotriva bolșevismului se poartă cu aceiași vigoare pe pământ, în aer și pe apă, cu arme tot mai perfecționate.

Iată însă că sovieticii au inaugurat zilele trecute, în sectorul Orelului, un nou gen de luptă — *lupta sub pământ.*

Astfel, în urma repetatelor înfrângeri suferite în acest sector, bolșevicii au găsit că e mai nimerit să arunce în aer pozițiile germane, deschizând în felul acesta drumul unui atac masiv al infanteriei sovietice.

In acest scop, au săpat în taină un tunel până sub pozițiile întărite germane, unde au masat o mare cantitate de explozibile menite să arunce în aer tot sistemul defensiv german.

Totul ar fi decurs în mod normal, după planul sovieticilor, dacă germanii nu ar fi aflat la timp intențiile inamicului, evacuând, tot în taină, întreg sectorul, pregătind în acelaș timp 2 companii de infanterie, gata de atac.

In momentul când întreaga poziție a sărit în aer și sovieticii au deslănțuit atacul, au fost contra-atacați puternic din flanc.

Surprinderea a avut efect dezastruos asupra trupelor inamice, încercarea sovieticilor soldându-se cu mari pierderi în oameni și material precum și a unei însemnate părți de teren.

CHIPURI DE EROI

Caporalul Oală Pavel

Pe înălțimile satului Alexandrowka, din valea Samarei, un regiment arădean se hărțuia de câteva zile cu inamicul, care reușise să păstreze o puternică rezistență sprijinită pe un colhoz, care era așezat doar la o sută de metri sub creastă. Puternic întărit cu numeroase arme automate, colhozul mai avea un avantaj deosebit de mare prin așezarea lui, controlând cu focul său tot sectorul până la creastă, făcând imposibilă pentru ai noștri orice încercare de atac prin surprindere.

Dar se vede treaba că „băeții" nu se împăcau deloc cu gândul să fie ținuți pe loc de un colhoz, fie el chiar așa de bine „așezat" și „cu de toate". Astfel unul dintre mulții ochitori de seamă ai regimentului, reuși după câteva încercări să incendieze numai cu un simplu cartuș, întregul colhoz, flăcările întinzându-se încet dar sigur pe dearândul.

Era atunci cam pela începutul lui Martie și frigul mai rezista încă, menținându-se în jurul lui 20 grade minus.

Când auzi caporalul Oală vestea, adusă de un camarad care dădu buzna în casa părăsită care servea de post de comandă, sări ca ars și fără ca să mai ia vestonul pe el (trebue să spunem că profitând de puțin răgaz se desbrăcase și... își cosea un nasture) eși afară numai în cămașe și cât ai bate din palme se urcă pe casă.

Deacolo el observă totul, fără să mai fie nevoe să fugă până la creastă. Dar în acelaș timp el era o țintă foarte bună pentru bolșevicii care trăgeau acum cu disperare.

— Ioane, saltă mitraliera încoace, că e rost de nuntă, țipă Oală cât îl ținu gura, frecându-și mâinile de zor din cauza frigului. Uitase că era în cămașe...

In câteva minute numai, din vârful casei porniră rafalele mitralierii lui Oală lovind fără cruțare în adăpostul cuprins de flacări, al sovieticilor.

Alături, era un observator german de artilerie, nemții își manifestau bucuria, numărând cu voce tare bolșevicii care cădeau răpuși de gloanțele mitralierii.

— Mai adă o ladă de cartușe Ioane!.. și vino de te încălzește la țeavă că s'a roșit, strigă din când în când Oală în culmea entusiasmului.

Gloanțele care șuerau acum pe lângă el nici nu le băga în seamă.

A tras atunci Oală peste 4.000 de cartușe și când a crezut el că mitraliera lui a făcut destulă curățenie, a sărit jos depe casă și cu

(Urmare în pag. 2-a).

Pe marginea discursurilor

(Continuare din pag. 1-a).

Germania. Eroică, la Nord, Finlanda era prezentă; la Sud, Românii, treziți din necazurile care le-au primejduit existența, porneau, pe viață și pe moarte într'o cruciadă epocală. Dar peste tot, ca o torță uriașă, spiritul german era permanent.

Și bolșevicii, prinși într'un iureș nemaipomenit, se ostoiau de moarte. De sus, dela Oceanul Inghețat și până la Marea Neagră, bolșevicii erau puși pe fugă. Rând pe rând, fortărețele vrăjmașe sunt luate cu asalt. In marșul lor gigantic, ei își concentrează forțele spre Stalingrad și Caucaz. Primele centuri ale Stalingradului sunt sfărâmate; mare parte din oraș este cucerită casă cu casă; Românii se luptă vitejește; Volga este atinsă, astfel că toată aprovizionarea ce se scurgea pe această arteră este tăiată. Pe frontul african, Feldmareșalul Rommel stârnea până și admirația englejilor.

Ce au făcut în acest timp Englejii? Ce a făcut Churchill pentru Anglia? A cântat în strană, alături de Roosevelt și frângând splendida „izolație", s'a pierdut pe cărările întunecoase ale Rusiei în căutarea tovarășului Stalin, i-a prins mâinele și spasmodic, sub tremurările-i obere, i-a promis utopică ajutorare. Dar printre genele împăienjenite de mahorcă și alcool n'a putut vedea că mâinele i s'au mânjit de sânge, sângele care a curs din belșug pe întinderea fără sfârșit a stepei rusești. Nici putere n'a avut să tempereze ignirile țârcovnicului de Canterburry sau să smulgă floarea dele reverul lui Eden. In accentele „internaționalei", sir Donald Cripps își ștergea mâinele de turul pantalonilor, după moda bolșevică... Numai Hallifax, dominând cu statura-i ...piramidală, mai spumega în preajma Hollywoodului.

Copilăreasca încercare de debarcare dela Dieppe, concepută de mintea bolnavă a iudeo-saxonilor a fost un strașnic bluff. Nouă ceasuri au trebuit germanilor ca să pălmuiască donchihoteștele nevricale ale ...„năvălitorilor"...

Și când Adolf Hitler spune că inamicii nu vor putea rămâne mai mult de 9 ceasuri pe continent, apoi cuvântul lui nu poate fi desmințit pentrucă el stă în fruntea poporului german și-odată cu acesta, întreaga Europă este gata să reacționeze.

Uriașul arbore anglo-saxon, crescut pe atâtea lacrimi și morminte, e gata să se prăvălească.

„Polismenii" dela Londra să nu joace tontoroiul pe răbdarea omenească!

Soldat T. R.
CONSTANTINESCU VIRGIL
reporter de război P. P.

Moartea Colonelului Cantuniar

Ministerul Apărării Naționale, aduce la cunoștință următoarele:

In ziua de 1 Octombrie 1942, în prima zi a venirii sale de pe front în București, s'a stins din viață Colonelul Cristu Cantuniar.

Un distins ofițer de Cavalerie, înzestrat cu însușiri spirituale și sufletești rare, a făcut o strălucită carieră în arma sa și în activitatea de Stat Major.

In Marele Stat Major și mai cu seamă în capul Școalei Superioare de Războî, a fost un adevărat director spiritual al ofițerilor elevi.

Din nenorocire a avut un trup firav, încercat de mari suferințe încă din tinerețe.

Cei tineri merg la războiu cu avânt, viață și sănătate, moartea fiind exclusă pentru ei din punct de vedere organic; Colonelul Cantuniar, deși știa că trupul nu-l ajută, a cerut comanda unei M. U. pe front, a vrut să dea pildă camarazilor și elevilor săi că spiritul trebue să biruiască durerile trupului.

A comandat în vara aceasta una din cele mai încercate și mai glorioase M. U. de Cavalerie pe frontul Caucazului.

Colonelul Cantuniar a făcut tot ceeace a putut, puțini fiind aceia cărora natura le dăruește puterea ce a avut de înfăptuire; și a purtat crucea în războiul pentru desrobirea crucii, mai mult ca oricare altul. A condus Divizia de Cavalerie glorios la împlinirea ursitei sale în istoria neamului.

Colonelul Cantuniar a murit pentru Rege, pentru Conducător și pentru Neam.

Spionaj sovietic în Suedia

Stockholm. — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Postul de radio din Moscova anunță că legația sovietică din Stockholm a făcut un protest la ministerul de externe al Suediei, împotriva arestării lui Sidorenko, conducătorul biroului sovietic de turism „Inturist", de către poliția suedeză.

Legația sovietică a cerut prin protestul său imediata punere în libertate a lui Sidorenko.

In cercurile locale se afirmă că arestarea lui Sidorenko este în legătură cu descoperirea unei centrale de spionaj sovietic la sediul din Stockholm al biroului sovietic de turism „Inturist".

Poșta Militară Radio

Marele Stat Major al Armatei aduce la cunoștință următoarele:

Pentru vitejii ostași ce luptă împotriva bolșevismului, Poșta Militară Radio transmite zilnic știri pe posturile:

„Radio România", „Radio București" și „postul pe unde scurte" regulat în cursul săptămânii între orele 7,30—8 dim.

Caporalul Oală Pavel

(Continuare din pag. 1-a).

mitraliera în brațe s'a îndreptat spre colhoz, strigând camarazilor:

— Haideți fraților, că le-am închis gura!

Insoțit de încă trei, Oală ajunse în imediată apropiere a colhozului unde se opri și se adresă însoțitorilor:

— Dacă vă e frică, mă duc și singur!

Primind toate asigurările camarazilor se repeziră cu toții în colhoz, înfrângând și ultima rezistență pe care un bolșevic o opunea, la adăpostul cadavrelor tovarășilor săi.

Când Oală dăda de focul care ardea o parte din colhoz și-i simți căldura plăcută, se bătu cu palma peste frunte:

— Mamă care m'ai făcut! Eu umblu în cămașe pe gerul ăsta...

Lt. rez. AUREL M. ALICU
reporter de război

INFORMAȚIUNI

La ministerul de interne au fost inaugurate, în prezența d-lui prof. Mihail Antonescu, vice-președintele consiliului de miniștri, cursurile administrative de inițiere practică și de îndrumare unitară a activității administrative, la aceste cursuri urmând să ia parte pretorii și primarii.

Cu această ocazie, d-l prof. Mihail Antonescu a făcut o amplă expunere asupra concepției noui introduse în administrația țării, precum și asupra problemelor pe care le-a creiat starea de războiu și care trebue să preocupe îndeaproape organele administrative.

*

La 20 Septembrie s'au reluat în toată țara ședințele de instrucție și educație ale tineretului premilitar extra-școlar.

Tot tineretul român de ambele sexe între 12—20 de ani este obligat să ia parte la instrucția premilitară.

*

In urma invitației guvernului român au sosit în Capitală în vizită oficială, d-nii inginer Dimiter Vassilev, ministrul lucrărilor publice al Bulgariei și inginer Vasil Radoslavoff, ministru lucrărilor căilor ferate, al poștelor și telegrafelor, care întorc vizita făcută acum câtva timp de d-l ing. D. Bușilă, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor.

Distinșii oaspeți au fost primiți în audiență de către d-l prof. Mihail Antonescu, vice-președintele consiliului de miniștri.

*

Ziarul Norvegian „Deutsche Zeitung", publică un articol intitulat „Mihai Antonescu" în care elogiază personalitatea vice-președintelui consiliului de miniștri al României.

*

Cu prilejul împlinirii a 30 de ani de carieră artistică și a douăzeci de ani de activitate ai „Filarmonicei" Majestatea Sa Regele Mihai I a decorat proprio motu pe maestrul George Georgescu cu marea cruce a ordinului „Coroanei României".

In cadrul unei solemnități care a avut loc la legația germană, d. baron Manfred von Killinger, ministrul Germaniei a înmânat în numele Führerului, insemnele decorației „Vulturul german" în gradul de mare ofițer, d-lui George Georgescu, directorul Filarmonicei române, pentru meritele sale muzicale.

La 27 Septembrie a avut loc inaugurarea târgului internațional din Lyon în prezența membrilor guvernului francez și a membrilor legațiilor statelor participante.

D. Hiott, ministrul Romîniei în Franța a dat explicații presei franceze asupra participării Romîniei la acest târg, subliniind totodată marea prietenie care ne leagă de poporul francez, prietenie care se cimentează tot mai mult prin colaborările strânse, în toate domeniile dintre cele două țări.

*

In conformitate cu o decizie ministerială, din motive de interes național au fost blocate bumbacul, vinul din hibrizi și melasa.

*

In conformitate cu ordinul M.A.N. Casa I.O.V. nr. 20761-942, Cercul Teritorial București, aduce la cunoștința invalizilor și accidentaților de război care locuesc în București și comunele suburbane următoarele:

Prin ordinul de mai sus, se dispune ca toți invalizii și accidentații din războiul actual să posede un carnet de identitate denumit „Carnet de invalid sau accidentat".

Invalizii clasați temporar, vor primi carnetele de invalid sau accidentat, după clasarea lor definitivă.

*

Un grup de ziariști bulgari în frunte cu d-l dr. Nicolaeff, ministru plenipotențiar și directorul presei bulgare, ne vizitează țara.

*

La apelul d-lui lt.-col. C. Medeleanu, șeful sportului romînesc, pentru contribuția sportivilor la „Ajutorul de Iarnă", au răspuns până în prezent următoarele organe:

Districtul de foot-ball București lei 201.531; Districtul de foot-ball Sibiu, lei 13.370; Districtul de foot-ball Brașov, lei 10.738; Clubul Sportiv „Ronea" și Soc. Sp. „Minierul" din Lupeni, lei 4.016; F. C. Brăila-Y.T.M. Brăila, lei 1.500; Gruparea „Muncă și Lumină" prin D. N. Oprea, lei 12.000; Federația Română de Atletism, lei 21.550; Federația Română de Tennis și Tennis de masă, lei 10.000.

*

Corespondentul Agenției Stefani anunță:

Primarul Londrei a expus necesitatea înființării unei gărzi civile formate din 3000 bărbați și femei, care să apere capitala Angliei în caz de invaziune.

CENTRALA TEROAREI
MOSKWA - STRADA LUBIANKA Nr. 2
...G. P. U.!... N. K. W. D.!...

G.P.U.!... N.K.W.D! urlă încă în creerii cetățenilor sovietici.

Aceste litere erau expresia întregei terori care a ținut în ghiare de satană peste o sută optzeci de milioane de oameni, împrăștiind plâns, suferință și moarte printre mii și mii de familii pașnice.

G.P.U. — Oficiul Politic al Statului — denumire cât se poate de nevinovată, ascundea cea mai groaznică dintre organizațiunile polițienești, care — ca metode și cinism — întrecea cu mult sângeroasa inchiziție. Ea a condus destinele popoarelor ce ocupau teritoriul fostei Rusii a Țarilor, devenit „Uniune a Republicilor Socialiste Sovietice", sau mai precis a îndobitocit prin teroare pe acești nenorociți, cari în mersul evolutiv al popoarelor, se găsesc încă la vârsta unui copil.

Nu numai atât. Ordinele și mâna organizației G.P.U. s'a făcut adesea simțită chiar peste frontiere, prin atentate anarhiste sau prin câștigarea cu promisiuni, bani și iluzii deșarte a câtorva mai slabi de fire, ori au devenit uneltele lor inconștiente.

Elementul pe care și-a bazat întotdeauna activitatea subversivă și destructivă în afara granițelor pacostei sovietice, au fost ovreii.

Prin mentalitatea lor bolnăvicioasă, considerându-se superiori oricărei alte nații, dar mereu persecutați, au aderat întotdeauna la actele de sabotare, de teroare sau de distrugere a civilizației, ori de unde ar fi venit ele.

Ei erau inițiatorii și conducătorii actelor de împilare din Uniunea Sovietică, ei erau colaboratorii cei mai devotați ai bolșevismului peste frontiere. Restul, era completat cu pușcăriași, escroci, bandiți de drumul mare, sau naufragiați ai soartei.

Atunci când organizația G.P.U. s'a înecat în sângele nevinovat al victimelor alese la bunul plac al călăilor organizației, atunci când „Partidul" a simțit că instituția poate deveni periculoasă chiar pentru conducători, subt pretextul unei reorganizări, au efectuat o „asanare a cadrelor", preschimbând și denumirea din G.P.U. — în N.K.W.D.

G.P.U. — devenise prea banal. E drept că literele acestea erau printre primele cari orice copil le învață odată cu vorbirea, dar prin uzură nu mai speriau pe nimeni. *Trebuia* ceva nou. Și au găsit: N.K.W.D.! — denumire mai sobră, mai tainică și chiar mai pompoasă, căci ea înseamnă: „Comisariatul Poporului pentru Afacerile Interne".

Popor... Afaceri interne... Comisariat... partid comunist... moștenitor al G.P.U.-ului... toate acestea treceau ca un fior prin corpurile epuizate de schingiuiri ale „proletarilor" din Bolșevia lui Stalin.

Toți se întrebau cu groază: Ce o mai fi și asta? Ce ne mai aduce? — căci bine știa fiecare că nu poate să aducă.

„Pe locul unde a fost spânzurătoare, floarea dragostei nu înflorește" — spune un proverb persan.

Pe locul crimei și nelegiuirii — floarea uitării nu se va arăta.

Un astfel de loc este clădirea din Moskowa, strada Lublianka, Nr. 2. Aici, într'o clădire enormă, masivă, de un cenușiu închis, cu ferestre mici astupate de gratii grele, cari se repetă ritmic, enervant ca o picătură rece care pică pe fruntea unui legat la stâlpul supliciului — este instalată Centrala N.K.W.D.-ului, fostă Centrală a G.P.U.-ului.

Din capul acesta de hidră apocaliptică porneau tentaculele, cari pătrundeau adânc în carnea sângerândă a... „Republicilor Socialiste" cari „de bună voe" au intrat în configurația „Uniunei Sovietice".

Tentaculele acestea, cu ochi și urechi în loc de ventuze, se strecurau peste tot; în instituții, fabrici, organizații particulare, până și în căminurile liniștite ale lucrătorilor sau țăranilor, împroșcând intriga, desbinarea și suferința, cu răbufniri de balaur.

„Dacă este drept că pereții au urechi — povestește un deținut care a stat 7 ani în închisorile G.P.U.-ului — acest lucru nu se poate potrivi mai bine decât Uniunei Sovietelor".

Odată încăput pe mâinile agenților N.K.W.D.-ului, cu greu mai puteai visa la libertate. Etape grele de suferință și umilințe, cari făceau

STALIN REFUZA SOLDAȚII AMERICANI

Roma. — Corriere dela Sera publică un articol privitor la declarațiile făcute de Stalin în legătură cu ajutoarele anglo-americane. După cum scrie ziarul italian, Stalin nu are încredere în ajutorul aliaților săi, cu atât mai mult cu cât americanii s'ar fi oferit să trimită un mare număr de vase încărcate cu trupe pentru frontul din Rusia.

La această ofertă, Stalin a răspuns că ar fi mai bucuros dacă vapoarele acelea ar conține în loc de trupe, materiale de războiu, tunuri, tankuri și avioane.

Preferința conducătorului sovietic nu a prea plăcut americanilor care apreciază foarte mult armata lor.

Presa sovietică acuză comandamentul rusesc

Stocholm. — Ziarul sovietic „Steaua Roșie" într'unul din articolele publicate, atacă fățiș pe comandanții sovietici acuzându-i de incapacitate. Articolul spune mai departe că o luptă nu se duce numai cu mase de soldați care să fie impinse fără nici o rațiune în foc, ci și cu oarecare strategie militară, față de care comandanții sovietici se arată, după cât au demonstrat înfrângerile de până acum, prea puțin interesați.

In America au fost închise 300.000 magazine

Waschington. — Ministerul Economiei Americane a luat măsura de a fi închise peste 300.000 magazine, în lipsă de mărfuri.

Această măsură a fost dictată de gravitatea situației prezentată de transporturile care devin din ce în ce mai nesigure, silind casele mari de import și export să se abțină dela orice tranzacție.

U. S. A. a pierdut 72 vase de război

Tokio. — Agenția oficială anunță:

Dela începutul războiului dintre Japonia și America, americanii au pierdut 72 vase de război, dintre care 7 vase de linie, 7 port-avioane, 14 crucișetoare, și restul distrugătoare și submarine.

Un popor de luptători, stăpâni ai munților cu crestele inălbite de zăpadă, oameni dârzi, cioplițí în cremene, se ridică împotriva regimului bolșevic, luptând alături de trupele noastre.

TRIBUL KARBADINILOR

Al treilea Ghasavat, războiul sfânt, deslănțuit

Muzica și cântul ostașilor noștri din Țara Moților, muzica și cântul ostașilor olteni din ținutul gorjului în adăpostul primei linii depe văile munților Caucaz, se împletesc uneori cu bubuitul din când în când al tunului sau al brandtului...

Intr'un colț observ un om bine făcut cu o pălărie cenușie de o formă specială, cu boruri largi și întoarse în sus.

Ascultă parcă cu interes, la cântul ostașilor noștri înconjurat de o ceată numeroasă de aceiași oameni cu pălării cenușii...

Are o ținută mândră și priviri agere de vultur scapără din ochi.

E Huketlov Ghișa, căpetenia tribului Karbadin din munții Caucaz.

— ..Noi am auzit de români și i-am cunoscut ca lucrători la Baku și ca păstori în văile Cubanului, dar nu știam că există o armată mândră română, începe să vorbească Ghișa.

Tribul Karbadin alături de Balkai sunt populația înălțimilor de răsărit ale Caucazului.

Populația munților Caucaz e destul de rară în această parte.

Amestecați cu Cicenii și cu Balkaii cari stăpânesc părțile Elbrusului, karbadinii sunt circa 79.000 locuitori și locuiesc în 64 de sate. spune căpetenia tribului.

Ne aflăm pe aceste meleaguri ce mai înainte erau pustii, de 117 ani.

Ne-am retras în munți sub comanda primei noastre căpetenii Hadajuctov Adil Gueri.

Ne gândim și acum cu nostalgie și drag la vechiul nostru ținut din regiunea Cubanului, de comunele Karaciai și Abazeh cari au fost leagănul tribului nostru.

Nimeni nu cunoaște potecile ce împrejmuiesc Elbrusul și Kasbekul, trecătorile înalte și pasurile munților ce coboară spre Tiflis mai bine ca aceste triburi.

La orice acțiune a trupelor noastre, șeful acestui trib ca și oamenii săi, care pe măsură ce timpul trece devin mai numeroși, vor să i-a parte alături de noi, să-și pună viața lui și a lor săi în pericol.

M'am întrebat pentruce această frământare, pentru ce această ură de moarte a întregei populațiuni a munților contra rușilor.

„Neamul nostru a fost învățat a trăi liber cu obiceiurile și credințele lui, neînvățat a fi supus și sclav, spune Ghișa. Acum 117 ani am plecat din leagănul nașterei noastre fiind împilați de ruși, ce își întinseseră dominațiunea și puterea și pe aceste țărmuri răsăritene ale Mărei Negre.

Religia noastră mahomedană și copiii noștri erau în pericol...

Sub Ghazi Mahomed primul nostru conducător spiritual, am declarat atunci primul Ghasavat, războiu sfânt, contra rușilor, în prima jumătate a secolului al 19-lea.

Am preferat să ne rupem de pământul nostru și să plecăm în munți ca păstori decât să cădem robii lor —, așa îmi spune căpetenia tribului Karbadin.

După căderea regimului țarist, au venit bolșevicii.

O vreme ne-au lăsat în pace, dar în 1930 au încercat să ne supună la regimul lor.

Ne-au interzis credința noastră mahomedană și ne-au obligat să facem colhozuri.

Sub bolșevici al doilea Ghazavat, a fost declarat.

Atunci munții au început să fiarbă, tinerii și cei ce puteau purta arme dintre ai noștri au început să se miște.

Revolta a început prin uciderea comisarilor ce fuseseră numiți mai mari la colhozuri.

Căpetenia noastră de atunci, Hertiev Ismail, timp de 7 luni a ținut rezistența în masivul Chara-Chora ce domină valea Kurcușinului și de unde mărețul Elbrus a privit la această încleștare.

A trebuit să ne retragem, pentrucă rușii au adus trupe și forțe numeroase ca la un adevărat războiu.

După luptele depe văile Baksanului și Kurcușinului ne-am strâns în împrejurimile Elbrusului unde am mai rezistat 3 luni."

Căpetenia tribului Karbadin stă un moment, își adună gândurile și apoi cu ochii scânteind în fulgere, continuă cu glas puternic:

„In luna trecută din creastă în creastă de munte, în răsăritul Caucazului, la lumina lunei, a început să se audă strigătul în noapte întocmai cum își rostește muzeinul din turnul moschei chemarea, declararea celui de al treilea Ghasavat. războiu sfânt.

Din munte în munte așa cum se făceau cunoscute cu multe secole în urmă, poruncile stăpânirei și în civilizația noastră, așa s'a declarat acest războiu sfânt."

Cu ochii îndreptați către cetatea sfântă credinței mahomedane, Ghișa Huketlov îmi repetă jurământul făcut de el și neamul său acum:

„In numele lui Alah cel atotputernic declarăm început cel de al treilea Ghazavat.

Jurăm să luptăm până la unul contra bolșevicilor.

Așa să ne ajute Alah.

Fie lăudat numele lui Mahomed profetul său."

Orașul Nalcik, centrul tribului nostru e încă în mâinile bolșevicilor.

Vom lupta alături de armatele germane și române pentru eliberarea lui.

Ne vom da viața și sângele nostru pentru împlinirea acestei dorinți.

Bolșevicii adună neamurile mahomedane ale Caucazului să lupte cu ei, dar uită că până acum le-au interzis credința și religia lor.

In munți sunt peste 20.000 de fugari dintre mahomedani, care abia așteaptă să ajungă în liniile germane și române își încheie spovedania căpetenia Karbadinilor, Huketlov Ghișa.

Slt. OCTAV LILIACOVEANU
reporter de războí P. P.

Inaugurarea unei cantine ostășești

In ziua de 4 Octombrie, a avut loc în gara Jasinovataia, pe linia ferată Mariupol-Stalino, la nodul de cale ferată spre Charkow și Dniepropetrowsk, inaugurarea cantinei românești, organizată de către Societatea Națională Crucea Roșie a României.

Acest post de alimentare al ostașilor cari trec și vin de pe front, a fost încredințat D-nei Călinescu, ajutată de D-na Cristofor și D-ra Apetrea

La inaugurare, cantina s'a prezentat în condițiuni „cari au întrecut orice așteptare" așa cum subliniază D-l G-ral Gheneraru.

Inaugurarea a avut loc în prezența D-lui Gh. Trestianu, Lt.-Col. Beiu, Cpt. Seilescu, Dr. Tuliu Giuvetețu, Dr. Mustăciosu, Dr. Bârzu, Lt. farm. Georgescu și ostașii în trecere prin gara Jasinovataia, cărora li s'a servit hrană caldă dela cantină.

ARIPI FRANTE

Căpitanul aviator MARSEILLE

Acum câteva zile a căzut la datorie căpitanul Hans-Ioachim Marseille pilot de vânătoare, comandantul unei temerare escadrile germane pe frontul african.

Căpitanul Marseille a căzut în ziua de 2 Oct. la vârsta de 22 de ani, având la activul său 158 victorii aeriene fiind decorat de Führer cu Briliante la Crucea de Fier în gradul de Cavaler.

Aviatorul erou Marseille a plecat în primăvara anului 1941 pe frontul african ca elev plotonier, pentru ca numai după un an și jumătate să fie avansat căpitan.

pe om să invidieze pe cel mai nenorocit dintre animale, teama continuă de schingiuiri, pentru a te face să recunoști fapte ce nici când nu ți-au trecut prin minte, ducea la nebunie.

Deviza G.P.U.-ului și a N.K.W.D.-ului suna: „Cetățene, trebue să recunoști, că G.P.U. vede și știe tot. Numai recunoscându-ți vina, iți poți ușura soarta!"

Și cetățeanul, cu expresia groazei în ochi, cu broboane de nădușeală cât strugurii pe frunte, recunoștea, recunoștea fără încetare... pentru a-și ușura soarta în acompaniamentul râsului sarcastic al călăilor.

Adus în clădirea aceasta, deținutul era isbit de liniștea de mormânt care domnește pretutindenea. Nici un scârțâit de ușe, cu toate că în urma lui s'au deschis și închis câteva, din fier greu, cu gratii. Doar cheile au ronțăit surd, aproape nemetalic în broaște.

Coridoare lungi, așternute cu covoare groase, moi, în care piciorul se afundă adânc, fără a lăsa sgomot la călcătură.

Pereții coridoarelor sunt și ei tapisați cu stofă moale, care este întreruptă de un șir nesfârșit de uși numerotate. In camerele din spatele acestor uși, stau potentații N.K.W.D.-ului, stăpânii pe viața și pe moartea tuturor supușilor lui Stalin.

Conduși de fantezie, sau luând ca bază denunțuri mincinoase ale agenților, făuresc sentințe, prin cari căminuri pașnice sunt sparte, idealuri înfrânte, vieți nevinovate curmate la jumătatea drumului.

Rar când — și aceasta numai datorită unui hazard— din aceste camere a eșit o hârtie care să aducă îndulcirea vieței cuiva.

Aceasta se întâmpla atunci, când „partidul" și „regimul" trebuiau să se legitimeze „în afară" cu acte de... clemență. (Vizita vreunui mare simpatizant al Sovietelor, ca de o pildă André Gide, Bernard Shaw, Thorès, etc., sau la cererea prea insistentă a vreunei ambasade sau legațiuni străine).

Cel mai interesant însă, era ceremonialul aducerii și ridicării unui deținut din celulele închisorii din subsolurile clădirii Lublianka Nr. 2 din Moskowa.

De fapt, procedeul era „standard" pentru toate închisorile bolșevice, dar aici fastul întrecea pe toate.

Câtă maimuțăreală în jurul vieței unui nenorocit, care pentru ei de fapt nu conta nimic! Câtă comedie se juca, pentru a justifica denumirea de... Centrală!

Acelaș nagan cu gloanțe cari cântăreau 3 zolotnici (măsură de greutate rusească), acelaș sistem de a trage condamnatului în ceafă, dar totuși, călăul trebuia să aibe... maniere, să fie plin de misticism, să fie... un „gentleman" în meseria lui și nu un... oarecare provincial.

Pe coridoarele cu covoare moi, în care orice sgomot se pierdea fără ecou, paznicii umblau încălțați cu cizme de pâslă.

Deținuții aduși sau ridicați de aici, erau luați câte unul și astfel conduși prin labirintul coridoarelor, încât niciodată nu se întâlneau unul cu altul.

Vorbitul pe coridor era absolut interzis. Pentru răzvrătiți exista călușul și lovitura de pumn în tâmplă.

Ca să evite întâlnirile, pasnicul care aducea un deținut, trosnea din degete la apropierea de colț. Dacă i se răspundea în acelaș mod la semnul convențional, însemna că drumul e liber și se poate înainta.

Ajuns în fața celulei destinate deținutului, un scrâjnit de chee în broască, repetată la intervale scurte, marca lăsarea arestatului, iar pentru acesta un nou timp de meditație. nesiguranță și chinuri morale.

Ceremonialul ridicării unui deținut era ceva mai complicat.

Ușa se deschidea ușor, iar agentul întreba al cui nume începe cu litera „M", de pildă. Apoi veneau pe rând întrebările: numele, pronumele, numele tatălui, vârsta, localitatea de origină, după care urma formula sentențională: „Sabieraitie s wiesciami" (vino cu lucrurile tale). Toate acestea erau spuse în șoaptă iar răspunsurile la fel.

Dacă deținutul urma să fie transportat într'o altă închisoare, atunci era scos afară, la o sală comună, fără alte peripeții.

Dacă acestui „Sabieraitie s wiesciami" trebuia să-i urmeze desnodământul fatal, chiar la eșirea pe coridor i se lega mâinile la spate și i se punea căluș în gură. Aceasta era cartea de vizită!

In dansul acesta al morții, care a cuprins aproape nouă părți din activitatea potentaților „Uniunei Republicilor Socialiste Sovietice" s'a desfășurat: „revoluția proletară", „constructivismul Socialist", „nivelarea claselor sociale" și tot în acest dans s'a proclamat „Revoluția Universală Comunistă", care urma să aducă „fericirea" raiului roșu pe tot cuprinsul globului pământesc.

Dr. G. I. C.

Culorile Marinei Regale Române în Marea de Azov

Dragorul „F" ancorat în portul Mariupol. - Un vas de război mic dar care a repurtat succese mari. - Scrumbii de Dunăre... la Kerci. - Pe bordul dragorului, Mitică e o personalitate

O zi frumoasă și scăldată de soare a lui Octombrie. Zi aruncată înadins de natură în mijlocul toamnei, pentru a provoca nostalgia primăverei, căci e cald, pomii verzi și totuși nu e'n spre vară. Soarele svârle razele lui strălucitoare peste valurile mărunte ale Mării de Azov, care, dedeparte pare mai degrabă o oglindă udată cu apă, în bătaia unui mănunchiu de raze de lumină.

Fără să vreau, așteptam ceva. Așteptam un lucru care să iasă din comun, care să fie ca un impuls pentru noi toți. Iată, că acel ceva și-a făcut apariția, tocmai când era mai mult așteptat:

Un „vapor" de război românesc e ancorat în portul Mariupol!

Inimile au început să bată puternic. Avem impresia că nu suntem izolați pe pământul Rusiei; că suntem cu toții aici de față: pe pământ, în aer *și pe apă*.

Am pornit în port. Aici, legat cu odgoane groase între două dane, stetea liniștită N.M.S. Dragor „F".

Pe catart, între cabina de comandă și coșul vasului, tricolorul românesc cu stema Țării.

Ne-am înecat în noi necazul, că „vaporul" de război al nostru e atât de mititel, dar ne-am mângâiat la gândul că *el* a pătruns victorios în apele Mării de Azov și nu unul bolșevic în apele teritoriale românești.

Suntem primiți la bord de către comandantul vasului, aspirantul R, împreună cu ofițerul B, din marina comercială mobilizat pe vas și maistru mecanic G.

Toți sunt voioși, la fel cu noi de întâlnirea aceasta neașteptată tocmai aici. Vroiam să aflăm câte ceva din tainele vaporașului nostru, dar nu știam cum să începem. Să nu jignim nici gazdele cu întrebări prea copilărești și nici să nu le umilim cu aroganța.

Din încurcătură ne-a scos un exemplar din revista „Marea Noastră" Nr. 7—8 din Iulie-August 1942. La pagina 144 am dat peste notița:

La mare: — Un submarin sovietic scufundat în Aprilie 1942, de micul dragor „F".

Atunci am prins curaj și am întrebat:

— De dragorul Dvs. e vorba aici, nu?

— Da! a fost răspunsul modest al Comandantului.

— In cazul acesta, dragorul „F" e un vas de război temerar în apele Mării Negre. Cum l-ați dat la fund?

Mai mult decât orice explicații pompoase, pline de fantezii, Jurnalul de Bord al vasului Dragor „F", notează pe trei coloane incidentul. Era în ziua de 5 Aprilie 1942 — prima zi de Paști.

„La orele 4,20 m., virăm ancora și navigăm către Sud. Dc.: 80 grade apoi 160 grade"

„La orele 5,40 m., facem ascultare submarină. Recepționăm sunete suspecte scurt timp. La orele 6,03 m. Dc: 130 grade. La orele 6,13 m. facem ascultare submarină și recepționăm aceleași sunete suspecte."

. . . .

„La orele 7,35 m. facem ascultare submarină. Se recepționează zgomot puternic de motor. La orele 7,38 m. mergem în zig-zag spre N.-W."

. . . .

„La orele 8,35 m. facem ascultare submarină, Recepționăm sunete puternice de elice. La orele 8,45 m. toată viteza înainte și lansăm o grenadă A.S. Se aud sunete extrem de puternice de elice, chiar fără microfon la apă."

. . . .

„La ora 8,50 m., toată viteza înainte, lansăm a doua grenadă A.S. In urma exploziei produse, s'au observat următoarele: un fum alb învăluit într'o perdea neagră ce se ridica din mijlocul unei trombe de apă înaltă de cca. 5 m.

După aceasta, apa a început să fiarbă în locul respectiv, bolborosind timp de aproape 2 minute."

„La orele 8,52 m., facem rondou și mergem către locul exploziei celei de a doua grenade. In acest loc observăm pată densă și mare de combustibil sau lubrifiant la suprafață."

„La orele 8,59 m. lansăm o a treia grenadă lângă locul în care a explodat a doua (800 m. la N. W. geamandura A.)"

„După aceasta facem ascultare submarină și nu mai recepționăm nimic până la orele 9,30 m."

. . . .

„La orele 11,45 m., ne înapoiem către acelaș loc împreună cu N.M.S. Viscolul, pentru a ne confirma adevărul celor afirmate de noi, *anume că am scufundat un submarin inamic în acel loc.*

Din cauza vântului puternic dela N.-W., pata de ulei se întinsese pe aproximativ 200—300 metri.

N.M.S. Viscolul s'a deplasat la locul indicat de noi *și ne confirmă existența peței de ulei la suprafața apei*".

In ochii noștri, micul dragor „F" a început să ia proporții de crucișetor.

Cei 16 marinari români, conduși de cei 3 comandanți, și-au afirmat din plin existența pe cuprinsul Mării Negre. Neînfricați, disprețuind pericolele apelor deschise ale mării, zecile de mii de mine răspândite dealungul coastelor dela Dunăre și până la Kerci și în Marea de Azov, atacurile vaselor de război dușmane și ale avioanelor, ei au dus culorile țării departe, cu cinste și cu glorie.

Tot din acelaș Jurnal de Bord al Dragorului „F", mai aflăm că, în ziua de 23 Septembrie 1942, în timp ce se afla într'unul din porturile Crimeei la Marea Neagră, a fost atacat de două avioane bolșevice, cari au aruncat 12 bombe la aproximativ 400 m. de vas. Piesa antiaeriană de pe bordul vasului a fost pusă în acțiune și cu al 20-lea proectil, însăși comandantul vasului, aspirant R., a incendiat unul dintre avioane, pe care l-a trimis în mare.

Acest fapt a fost confirmat de posturile de observație germane din acel port.

Iată două succese mari ale unui vas de război mititel, dar care știe să-și facă datoria în toate împrejurările.

Pe puntea vasului, în bătaia razelor calde ale soarelui, un matelot așează pe o ladă care ținea loc de masă, o farfurie cu salată de pește.

— Ce e asta Domnule Comandant. Salată de.. cherci?

— Nu. De scrumbii de Dunăre cu ceapă de pe Bărăgan!...

— Să mănânci cherci... la Kerci, e drept că ar fi poate prea banal, după cum ar fi să mănânci schweitzer în Elveția! Valoarea lucrului crește cu cât e mai departe de locul de origine.

— Și mai ales atunci când îți amintește de Țară! Iți dă puteri nöi și dorinți cari trebui să învingă...

Iar după o pauză, maistrul mecanic G. adaogă:

— Mai vrem ceva: să punem mâna pe un submarin bolșevic și să-l aducem nevătămat, ancorat de dragor până în port la Constanța, cum am adus șlepul Namur aici!..

M'am uitat lung la el.

Ochii îi străluceau de o bucurie ascunsă undeva în sufletul său de adevărat oștean român și marinar. Mi-a făcut impresia că el trăia chiar clipele acelea. Deaceia i-am răspuns fără ezitare și chiar cu convingere:

— Tot ce-i posibil!..

Din discuțiile noastre și din aceste alunecări de reverie însoțite de ușoare plescăituri ale apei la provă, ne-a trezit un cântat puternic de cocoș.

Am întors capul fără să vrem.

— E Mitică! Mascota dragorului și a întregei noastre escadre de dragoare... anunță Comandantul.

Urcat sus pe un colac de odgon, în spatele turnului antiaerian, Mitică ne privește mândru, mânjit de ulei până în vârful crestei. Probabil că se întorsese dintr'o inspecție în sala mașinilor!..

— A făcut tot războiul cu noi și ia parte activă la toate luptele noastre, înjurând în graiul lui, pe bolșevici. Intotdeauna e la datorie, atunci când vasul e în primejdie!..

Când am părăsit vasul, deabia atunci am observat chipul lui Mitică pictat în alb, cu creasta în colțuri mari și hotărîte, pe prova vasului.

Pe puntea dragorului victorios, ce poartă culorile țării noastre departe, până spre limanul Donului și ale Kubanului, cântecul lui Mitică vestește în fiecare dimineață marinarilor români că încă o zi vor avea de adăogat la numărul celor glorioase de până acum.

Cântecul lui este o urare și un îndemn.

Cap. T.R. CHIȚULESCU GH.
corespondent de război P.P.

PRESA FRANCEZA DESPRE ROMANIA

Vichy. — L'Union Republicain *publică un articol al cunoscutului ziarist francez Louis Darée, consacrat vizitei făcute de d. prof. Mihail Antonescu la cartierul general al ministrului de externe german v. Ribbentrop.*

Articolul subliniază cooperarea dintre armatele germane și române, care a fost încununată cu atâtea victorii, cele mai strălucite fiind cucerirea orașelor Odessa și Sebastopol.

Mai departe, se ocupă de progresul mereu crescând pe care îl face țara noastră, care merge către realizarea unei țări puternice, România Mare.

Le Petit Journal, *publică deasemenea un articol închinat României și luptei pe care o duce poporul nostru contra bolșevismului.*

Ziarul amintește că bravura soldaților români a fost citată de 80 de ori în comunicatele cartierului german, subliniind totodată seriozitatea organizării puterii armate, aducând omagii Conducătorului României, d-l Mareșal Antonescu.

Revista France *închină un articol progreselor realizate de România pe toate tărâmurile, arătând că în pas cu luptele din Răsărit, viața internă a Statului lucrează asiduu canalizând toate forțele capabile de muncă în folosul național.*

TURBURARILE DIN INDIA

Roma. — Messagero comunică: In provincia Bihar din India turburările au luat un caracter foarte grav. Palatul guvernamental, oficiile poștale, precum și alte instituții de stat, fiind amenințate de rebeli, au fost puse sub pază severă.

Posturi de mitraliere, gărzi puternice și patrule înarmate circulă pe toate străzile orașului Patna.

Deasemenea tancurile armatei coloniale engleze patrulează incontinuu în tot orașul.

O sută de soldați indieni, care au încercat să treacă de partea japonezilor, pentru a lua parte la războiul pentru independența Indiei au fost surprinși de trupele engleze.

In lupta care s'a dat au fost omorîți 60 de indieni.

ȘTIRI EXTERNE

In Madagascar, înaintarea englezilor progresează foarte greu din cauza rezistenței îndârjite pe care o opun trupele franceze, alături de care cooperează la stăvilirea englezilor populația băștinașe.

*

Stokholm. — Se comunică din sursă oficială că jidanul Sir Samuel Ioseph, a fost ales șef primar al Londrei.

După ce New-York-ul avea deja un primar pe jumătate jidan, în persoana lui La Guardia, englezii au găsit de cuviință să aibe unul „întreg", fiind în privința aceasta mai tari decât confrații de peste ocean.

*

Avioane britanice de bombardament au atacat în ziua de 6 Oct. orașul german Osnabruck.

Populația civilă, în special din rândurile muncitorilor, a avut pierderi.

O mare parte din avioanele engleze care au luat parte la bombardarea orașului, au fost doborîte de apărarea antiaeriană germană.

*

Ministrul britanic al internelor Morrison a declarat într'una din ședințele Camerei Comunelor că în primii trei ani de războiu, în urma atacurilor aeriene, au fost omorîte 47.305 persoane civile și 55.658 rănite, Din aceste, numai în Londra au fost 20.110 morți și 26.211 răniți.

*

Pe frontul din Extremul-Orient, japonezii după numeroase atacuri date în direcția orașului Port-Moresby din Noua-Guinee, au ajuns numai la 30 km. de oraș, presând puternic apărarea americană.

*

La 1 Octombrie a.c. s'au împlinit șase ani de când Generalul Franco, Conducătorul Spaniei Naționaliste, a luat conducerea falangelor, în lupta contra inamicului roșu al Patriei.

In toate bisericile Spaniei s'au ținut slujbe religioase.

*

Zilele trecute, peste 1.000 de voluntari spanioli au părăsit portul St. Sebastian venind spre front.

*

Inaltul comandament german, a dat publicității, prin presă și prin radio, numele a 12 vapoare engleze scufundate, precum și numele oamenilor din echipaje.

Această măsură are de scop de a lămuri opinia publică engleză asupra pierderilor navale suferite de flota britanică, aceste pierderi ne fiind aduse la cunoștința publicului decât într'o măsură extrem de redusă de către comandamentul englez.

In viitor vor fi date publicității numele altor 12 vapoare.

*

Tokio. — Un vas japonez pe care se aflau peste 1000 de prizonieri americani și englezi a fost scufundat în apele Pacificului de către un submarin american.

Dintre toți prizonierii aflați pe bordul vasului nu au scăpat decât 100 de persoane, restul pierind în valuri.

*

Aviația italiană de bombardament a atacat insula fortificată Malta.

In lupta care s'a angajat deasupra mării cu aviația de vânătoare engleză, 2 avioane Spitfire au fost doborîte de către avioanele de vânătoare germane care făceau protecția.

Două din avioanele italiene nu s'au întors la bază.

MERSUL OPERAȚIUNILOR pe FRONTURILE de LUPTA

Dela cartierul general al Führerului, înaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

In regiunea Caucazului, inamicul este aruncat printr'un atac progresiv de pe o înălțime pe alta. Și în cursul zilei de eri, cu toată rezistența lui înverșunată, inamicul a pierdut alte poziții de pe înălțimi, puternic construite și localități fortificate în munții dela nord-est de Tuapse și pe Terek.

La Stalingrad, luptele continuă la N. V. de oraș, unde se dă o mare bătălie de încercuire a forțelor sovietice care căutau să degajeze trupele ce apărau cartierul nordic al orașului. Această bătălie care este pe sfârșite, se va solda cu o înfrângere ireparabilă pentru bolșevici, care va decide soarta orașului.

Avioane de luptă și forțe aeriene de luptă din apropiere au sprijinit trupele de asalt ale armatei. La nord-vest de oraș s'a reușit a se încercui un al doilea grup de forțe inamice.

Pe frontul Donului, trupele române, italiene și ungare au respins mai multe încercări de trecere peste fluviu și atacuri ale inamicului.

In sectorul central al frontului, cu prilejul unor operațiuni efectuate cu succes de trupele de șoc germane, numeroase cazemate și posturi de luptă inamice au fost distruse, iar ocupanții lor au fost nimiciți sau luați prizonieri.

La S. E. de Lacul Ilmen au fost terminate operațiunile începute la 27 Septembrie a.c., trupele sovietice suferind aici încă o înfrângere dezastruoasă.

Astfel în bătălia care s'a dat au fost distruse 5 divizii și 2 brigăzi de pușcași, luându-se 5630 prizonieri, 108 tunuri, 13 care blindate, precum și numeros alt material de război.

OFIȚERI GENERALI ROMANI decorați pentru strălucite fapte de arme

Prin Inaltul Decret Nr. 2549 din 1 Septembrie 1942, s'a conferit decorațiuni de războiu următorilor ofițeri generali:

Ordinul Militar „Mihai Viteazul" cl. II-a:

Generalului de corp de armată Dragalina Corneliu, pentru modul strălucit cum a organizat forțarea râului Oskol și cum a condus Corpul de Armată în acțiunea de urmărire până la Zimlinskaia și apoi la sud de Stalingrad.

Generalului de corp de armată Avramescu Gheorghe, pentru modul strălucit cum a organizat și condus operațiunile corpului său de armată în atacul Sevastopolului.

Ordinul Militar „Mihai Viteazul" cl. III-a:

Generalului de divizie Cialik Gheorghe.

Generalului de brigadă Mihăescu D. Ioan.

Generalului de brigadă Tudose Dumitru.

Pentru modul strălucit cum au condus operațiunile de forțarea râului Oskol și pentru energica execuție a acțiunei de urmărire care a dus diviziile în cotul de sud al Donului și apoi la sud de Stalingrad.

Generalului de brigadă Băldescu Radu, pentru destoinicia și priceperea cu care și-a comandat divizia în bătălia dela Sevastopol. Prin stăruință, bravura organizarea acțiunilor și măsurile luate a reușit să cucerească cu divizia sa bastionul II și Hegel care au hotărît soarta Sevastopolului.

Generalului de brigadă Vasiliu Rășcanu Constantin, pentru bravura deosebită capacitatea și destoinicia cu care a respins toate atacurile inamice date în cursul iernei.. De aceiași bravură și inițiativă a dat dovadă în bătălia dela Sevastopol, unde a cucerit cu Divizia sa pozițiile puternic organizate ale inamicului dela Dealul „Capela", Zukerhut, Sapun Gora și Balaclava.

Ordinul „Coroana României" cu spade în gradul de Mare Ofițer cu Panglică de „Virtute Militară":

Generalului de divizie Manoliu Gheorghe, pentru vitejia și energia cu care a condus divizia în atacul Sevastopolului.

„Bătălia șobolanilor"

Asupra caracterului sângeros al luptelor ce se dau pe străzile Stalingradului s'a scris în repetate rânduri.

Astăzi, noui amănunte se dau referitor la felul cum decurg aceste lupte, denumindu-se această bătălie de distrugere „Bătălia Șobolanilor". Această expresie atât de plastică, oglindește realitatea încleștării dintre trupele adversare, pe ruinele fumegânde ale orașului. După cum în ultimul timp comunicatele asupra Stalingradului nu vorbesc decât de cuceriri de străzi și de case, *astăzi comunicatul menționează lupte ce se dau în interiorul aceleiași clădiri pentru cucerirea încăperilor în care sunt baricadați bolșevicii*. Aspectul acestei lupte întrece orice închipuire omenească, cu atât mai mult cu cât față de sistemul de apărare al sovieticilor, trupele de asalt germane întrebuințează metode adequate în fața cărora orice rezistență este înfrântă.

Ce îi așteaptă pe bolșevici în iarna aceasta

Ziarul englez Daily Mail publică un articol al unui corespondent al său care a petrecut iarna trecută la Moscova și Leningrad.

Acest martor ocular al tragediei ce s'a petrecut în iarna trecută în Rusia, mărturisește că o iarnă groasnică îi așteaptă pe sovietici.

In iarna trecută, foametea și frigul făceau sute și mii de victime zilnic, singura hrană fiind cadavrele cailor morți, — la care, populația Moscovei făcea coadă.

La Leningrad lipsa combustibilului, a silit să fie tăiați toți arborii grădinilor publice, iar casele să fie dărîmate pentru a întrebuința grinzile la foc.

Și cu drept cuvânt se întеabă corespondentul ziarului englez: „Ce îi așteaptă pe bolșevici în iarna aceasta?".

Presa londoneză trezește la realitate pe englezi

Geneva. — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Ziarul englez „Daily Mail" publică un articol de fond în care aliații sunt sfătuiți să reflecteze asupra avertismentelor pronunțate de mareșalul Reichului.

Este indiscutabil, scrie ziarul, după cum a afirmat și mareșalul Goering, că Germania nu mai este amenințată de foamete. Germanii au pus mâna nu numai pe întreaga Ucraină, ci și pe vastele câmpii fertile din regiunile Donului și Kubanului.

Dacă mareșalul Goering a declarat că Germania nu va mai suferi de foame, chiar dacă alte țări ar suferi, Anglia ar trebui să creadă și ea acest lucru. Marea Britanie nu trebue deci să-și facă iluzii false în ceeace privește rezistența germanilor. Dacă există o posibilitate de a bate pe germani în acest războі, aceasta s'ar putea întâmpla numai cu ajutorul armelor, iar nu prin blocadă.

In acest război termină ziarul „Daily Mail", Anglia nu va mai putea să învingă într'un chip atât de ușor.

In apele insulelor Salomon este în curs o mare bătălie navală

Tokio. — Corespondentul agenției „D.N.B." anunță:

D. Hiraide, purtătorul de cuvânt al flotei japoneze, a declarat că actualmente sunt în curs, grele lupte în sud-vestul Pacificului, în fața celor două insule Salomon.

Se așteaptă cu nerăbdare comunicatul cartierului general imperial japonez, cu privire la rezultatul luptelor.

D. Hiraide a mai adăugat că inamicul a suferit grele pierderi și că „mai multe vase americane purtătoare de avioane precum și peste 10 vapoare de transport și alte 10 vase" ale inamicului au fost scufundate.

Depunerea cartelelor alimentare a celor mobilizați

Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării aduce la cunoștință următoarele:

Persoanele mobilizate înainte de plecare sau rudele celor plecați deja, trebue să depună cartela respectivă fie la unitatea militară, fie la oficiile de distribuție a cartelelor de pe lângă fiecare primărie de comună urbană, fie, pentru București, la circumscripția de poliție.

Cartela se va depune însoțită de o cerere pe care se va trece amănunțit numărul bonurilor întrebuințate din fiecare articol. Acelaș lucru se scrie și pe coperta cartelei.

Mareșalul Rommel de vorbă cu ziariștii

D. dr. Goebbels, ministru propagandei Reichului, a primit la locuința sa pe reprezentanții presei, cărora le-a dat prilejul să vorbească cu Mareșalul Rommel, eroul luptelor din Africa impotriva englezilor.

„Mareșalul Deșertului" s'a adresat ziariștilor, arătând aspectul pe care il prezintă războiul african, in felul următor:

Lupta din Africa a fost dată în condiții foarte grele, indurate cu bărbăție și înfruntate atât de noi cât și de aliații noștri italieni. Pot să afirm cu mândrie că noi, cei de acolo, ne-am priceput să smulgem pozițiile englezilor, pe care ei și le cuceriseră la Marea Mediterană.

De două ori reușise englezul să pătrundă până în Cirenaica, dar datorită vitejiei trupelor noastre am terminat cu el printr'o luptă grea, deși puterea noastră militară era mult inferioară numericește. Dar calitatea trupelor noastre și a comandamentului ne-au adus victoria. Când, mai târziu, istoria va pomeni de aceste lupte, atunci lumea va rămâne uimită când va afla cu cât de slabe forțe am reușit să batem pe englezi și să-i împingem departe peste granița Egiptului. Astăzi, ne aflăm la 100 de kilometri în fața Alexandriei și am pus stăpânire pe poarta Egiptului, cu intenția să facem și aici tot ce vom crede că este mai bine. Nu ne-am dus până acolo cu intenția de a ne lăsa apoi și noi împinși înapoi, mai de vreme sau mai târziu. După cum a spus și Führerul în ultimul său discurs, puteți să fiți siguri că vom păstra ceea ce am cucerit.

Lupta din Africa a devenit din lună în lună mai grea, fapt de altfel foarte limpede și foarte firesc dar și trupele noastre au devenit mai oțelite în felul lor de a opera.

Represaliile împotriva tratamentului prizonierilor germani au început

După cum am anunțat, înaltul comandament german a avertizat comandamentul britanic să răspundă în chestiunea tratamentului prizonierilor germani până la 8 Oct. ora 12.

Cum comandamentul britanic a recurs la subterfugii pe baza declarațiilor făcute de unii dintre prizonierii germani ce nu fuseseră legați, evitând astfel un răspuns categoric, înaltul comandament german a dat ordin ca începând dela 8 Octombrie ora 12, un număr de 107 ofițeri britanici prizonieri și 1269 subofițeri și trupă, să fie legați. Nu au fost legați preoții militari, personalul sanitar și răniții.

Comandamentul britanic față de această măsură a amenințat că va pune, începând dela 10 Octombrie, acelaș număr de prizonieri germani, în lanțuri.

Inaltul comandament german a răspuns că dacă această amenințare britanică va fi săvârșită, atunci vor fi aruncați în fiare un număr întreit de prizonieri britanici.

DISCURSUL MAREȘALULUI GOERING

Germania își va îndrepta într'un timp apropiat toate forțele împotriva Angliei

In discursul său rostit săptămâna trecută, cu prilejul sărbătoarei culesului, Mareșalul Goering a vorbit despre toate problemele actuale ale situației de pe fronturile de luptă, despre problema aprovizionării și despre aceea a economiei de război.

Discursul mareșalului Goering a avut în opinia publică germană un puternic ecou, care a întărit atmosfera favorabilă și încrederea de până acum. Germania e străbătută acum de un val de optimism în ce privește rezultatul definitiv al războiului. Poporul german este extrem de satisfăcut cu bilanțul rezultat de pe urma acestor discursuri, cu toate că nimeni nu poate spune că toate dificultățile au fost definitiv înlăturate.

Toată lumea este însă ferm convinsă că înfometarea Europei nu mai e posibilă, de când trupele germane au cucerit cele mai rodnice ținuturi ale Uniunii Sovietice.

In ce privește chestiunea războiului aerian din vest, reese cu prisosință din expunerea Führerului și a mareșalului Goering că, Germania se va îndrepta în timp cât se poate de apropiat cu forțe sporite spre acest front, ca să ducă lupta împotriva Angliei.

A făcut deasemenea cea mai bună impresie faptul că s'a dovedit că toate țelurile de război au fost realizate pe frontul de răsărit. In această privință, se precizează aci că ultima campanie de pe frontul de est, e considerată numai ca un război interimar, deoarece Anglia este și rămâne principalul inamic al Germaniei și al Europei, spre care se îndreaptă acum toată atenția Reichului.

PRIM REDACTOR: LT. REZ.: AUREL M. ALICU.

În anul Domnului 1941, s'au ridicat oaste creştină cât frunza şi iarba şi pornit-au Războiu Sfânt împotriva Împărăţiei Intunericului şi a Necredinţei. Lupte aprige au dus şi cu sânge roş au umezit câmpurile întinse şi pârjolite de arşiţa Soarelui. Şi au împins pe vrăşmaş hăt departe peste cele trei ape, pân la Ţara Cazacilor. Şi-au purces din nou mai departe, în anul Domnului 1942, de răzbit-au până în ţara dintre cele două mări, Ţara Caucazului, unde vesnic domneşte Elbrus, Regele Munţilor. Şi-au trăit aicea, într'această mândră ţară, îngenunchiată cu sălnicie de Craiul cel Roş din Cetatea Moscovei, un bătrân dulgher ce multă măiestrie avea în lucru şi pe care slugile Craiului Roş fără pricină în închisorile din Ţara Gheţurilor l'au svârlit. Şi iată că vrerile Domnului au făcut ca mândrii soldaţi ai Regelui Mihai I să zăbovească peste noapte în satul bătrânului dulgher. Şi mai vrut-a Domnul ca viteazul sergent Flamură Voinicul să păşească pragul casei lui şi înlăuntru multe lucruri minunate să afle, printre care măiastra păpuşe de lemn ce lucrat-a la ea dulgherul până în ziua cea de pe urmă, când a luat drumul sălniciei.-

1

Intr'a lumii 'nvolburare, pe tărâmuri depărtate
Biruind oaste păgână, rupând brâe de cetate
Poposiră într'o seară, bravii noştri călăreţi
Intr'un sat cu nume straniu, preaslăvit de cântăreţi.-

CAPITOLUL I.

SE LEAGĂ O PRIETENIE

2

Flamură, sergent de oaste, şi-a găsit drept locuinţă
Casa care a fost pe vremuri, unui meşter reşedinţă
A privit uimit la toate câte'n casă a văzut
Dar mai mult decât oricare, o păpuşe i-a plăcut.

3

Flamură adormi cu gândul la păpuşa minunată
De-ar putea cumva acasă, fetii sale s'o trimeată
Dar, O! Doamne, ce se'ntâmplă. Iată că în miez de noapte
Casa-i plină de lumină şi s'aud uşoare şoapte.-

de
SERG. T.R. ZENOBIE BĂNCILĂ
Reporter de Război P.P.

desene
SOLD. ALEXANDRU RAABE
din Secţia Geografică

4

Şi minunea despre care, toată oastea azi vorbeşte
S'a 'ntâmplat în ţara unde, Elbrusul străjueşte
Şi în zorii dimineţii, svon de goarnă s'auzit
Ce pe Flamură, din somnu-i, ca pe vremuri l'a trezit.

5

Buimăcit sări sergentul, pleoapele şi le-a clipit
Dar vedenia din faţă, nici decum nu a pierit
Şi răspunsul la uimire i l-a dat o voce pală:
-Hai că-ţi torn eu apă *dragă*! Treci încoace şi te spală.

6

Insfârşit când după ostea, Flamură s'a dumirit
La păpuşa năsdrăvană, îndelung el a privit.
A'mbrăcat-o soldăţeşte, ba mai mult, la fel cu el
Şi rosti cu glas solemn: viaţă lungă Soldăţel.-

7

Şi de casa părintească Soldăţel s'a despărţit
Iar în ochii să-i albaştri, două lacrimi s'au ivit
Flamură, ca un părinte, drăgăstos l-a mângâiat
Şi cum rămăsese 'n urmă, pinteni calului i-a dat.

URMARE